

der er vedtaget en af vedkommende Minister billiget Forøgelse af de hidtil gældende Lønninger, hvori der i det hele er taget Hensyn til de i nærværende Lovs § 4 fastsatte Regler for Beregningen af Tjenesteaalderen.

§ 8.

De i nærværende Lov for Købstæderne fastsatte Bestemmelser gælde ogsaa for Handelspladserne.

§ 9.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1908. Fra samme Dato ophæves Bestemmelserne i Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen §§ 20—25, 32 og 34.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Gennem Bestyrelserne for Danmarks Lærerforening og for Købstadlærerforeningen har Ministeriet modtaget Andragender om, at de for Folkeskolens Lærere og Lærerinder fastsatte Lønninger maa blive væsentligt forbedrede. Som det af de paa-gældende Andragender, der som Bil. I. og II. ere vedføjede nærværende Bemærkninger, nærmere vil erfares, gøres der af Lærerstandens Repræsentanter i saa Henseende gældende dels, at den Lønforbedring, der skete ved Folkeskoleloven af 24. Marts 1899 (jf. Lov. 29. Marts 1904) navnlig for Købstadlærernes Vedkommende langt fra var af den Betydning, som forudsat saa vel fra Lovgivningsmagtens som fra Lærerstandens Side. Naar hertil kommer, at Udgifterne til alle Livsfornødenheder ere blevne meget væsentligt forhøjede i de sidste 10 Aar, og at Skattebyrderne ere stegne, formenes en Lønforbedring at være særdeles velbegrun-det, saa meget mere som det aarlige Arbejdsvederlag i andre lignende Samfundsklasser er undergaaet en betydelig Stigning i de paa-gældende Aar. Ogsaa set fra Folke-skolens og navnlig fra Købstadskolens Standpunkt anses en Lønforbedring for nødvendig, hvis der ikke skal indtræde en for Skolens Drift og Udvikling skæbne-svanger Mangel paa Lærerkrafter. Som

Forholdet nu er, viser det sig meget ofte nødvendigt, trods gentagne Opslag, at nøjes med Lærerkrafter, der efter de gældende Bestemmelser ere ukvalificerede, hvad ganske særlig gælder Lærerinde-embederne, og alt tyder paa, at dette Forhold vil blive endnu uheldigere i Fremtiden, hvis Lærervejen ikke gøres mere tilfredsstillende i pekuniær Henseende.

Ministeriet, der i det hele kan tiltræde disse Betragtninger, deler Lærerstandens Opfattelse af det nødvendige i, at Lønningerne forbedres, og man skønner ikke rettere, end at de Ønsker, der i saa Henseende ere gjorte gældende i de foreliggende Andragender med Hensyn til Forhøjelsernes nærmere Normering, ikke gaar ud over det velbegrundede. Naar det foreliggende Lovforslag paa forskellige Punkter afviger fra det af de to Lærerforeninger fremsatte, er det, som nedenfor nærmere vil blive paavist, derfor ikke i nogen væsentlig Grad med Hensyn til Lønforbedringen som saadan, men navnlig vedrørende, dels Beregningen af Begyndelseslønningernes Forhøjelse i Landkommunerne dels Fordelingen mellem Stat og Kommune af de forhøjede Lønningsud-gifter.

Det andet Hovedomraade, hvorpaa